

II. BOŽIE PRIKÁZANIE

„Nevezmeš meno Božie nadarmo.“

Birmovanci, pokračujeme ďalej v Božích prikázaniach, ktoré sa nachádzajú na ľavej strane dvoch kamenných tabúl a **hovorí o našom vzťahu k Bohu**. Sú to **dve prikázania, na ktorých sa ukazuje naša láska alebo „neláska“ voči Bohu**. Ak milujeme Boha, máme v úcte Jeho meno. Pretože meno vždy označuje konkrétnu osobu. Voči Božiemu menu máme mať veľkú úctu, lebo ním označujeme samotného Boha. Božie meno je tak isto sväté, ako je svätý sám Boh! Preto:

Božie meno vyslovujeme úctivo: Božie meno spomíname, používame iba vtedy, keď sa modlíme, v kostole, alebo pri vážnych rozhovoroch o Bohu a o Božích veciach. Božie meno taktiež používame pri katolíckych pozdravoch = (Pochválený buď Ježiš Kristus. – Naveky. Amen.), alebo aj pri krátkych zbožných vzdychoch = (Např. Bože, pomôž mi!)

Inak sa máme vyvarovať toho, žeby sme Božie meno používali ako nadávku alebo hocikedy len tak (Např. ako zlovyk, pri preľaknutí, pri upozorňovaní niekoho). Sväté Písmo spomína, že: *„Božie meno nemaj ustavične v ústach a menovanie najsvätejších vecí nezaplietaj do rečí, lebo neobstojíš pre ne bez viny.“* (Sir 23, 10) S týmto Božím prikázanim súvisí aj **úctivé vyslovovanie mena Panny Márie a svätých**. Ani tieto mená nemáme vyslovovať len tak, a už vôbec nie ako nadávky alebo hocikedy!

Hriechy proti Božiemu menu:

➤ **Hrešenie Božím menom:** Keď niekto neúctivo, v hneve, v rozčúlení alebo v opitosti používa Božie meno, a taktiež aj meno Panny Márie a mená svätých. **Sú to vždy ťažké hriechy**. Urážalo by to každého človeka, keby sa to dialo voči nám a o to viac to uráža Boha. Vo Svätom písme čítame: *„Nevezmeš meno Pána, svojho Boha, nadarmo! Lebo Pán nenechá bez trestu toho, kto bude brať jeho meno nadarmo.“* (Ex 20, 7) Takéto hrešenie je len hlúpy zlovyk, ktorý nikomu nepomáha, ale uráža Boha a vytvára nepríjemnú atmosféru medzi ľuďmi kde sa tak rozpráva. Taktiež slová **sakramentsky, sakra**, nie je správne že ich používame ako nadávky alebo hocikedy, len tak. Pretože tieto slová **sakra, sakramentsky** sú odvodené od slova **sacramentu = svätá, posvätná vec** alebo **sviatosť**. Vlastne používame ako nadávku slovo, ktorým označujeme sväté veci.

➤ **Spomínanie Božieho mena hocikedy:** Nejde tu o nadávanie, ale o svojvoľné, spontánne, automatické používanie Božieho mena, ale aj mena Panny Márie a svätých. Např. pri preľaknutí, pri upozorňovaní niekoho, pri vysvetľovaní, pri obyčajnom bežnom rozhovore, atď. **Nejde tu o ťažké hriechy, no nie je to správne.**

- **Preklínanie alebo zlorečenie:** znamená, že Boha voláme, aby sa za nás na niekom pomstil, aby Boh, ktorý je absolútna dobrota, urobil človeku niečo zlé. (Např. Nech ťa Boh skára. Bodaj ťa Boh...)
- **Krivá prísaha:** prísaha znamená, brať Boha za svedka toho, čo sa považuje (prisahá) za pravdivé. Nemá sa zbytočne, len tak, v obyčajných veciach používať prísaha. **Pri krivej prísahe ide o to, že beriem Boha za svedka toho čo tvrdím a pri tom to nie je pravda!**